

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Salut a la reina de les modistes!

(No sempre s'ha de parlar de política)

Any II - Núm. 78

Barcelona, 13 desembre de 1932

Preu: 20 cèntims

“La Vanguardia” contra Catalunya

Una informació gràfica falsa i tendenciosa

Els èxits d'«El Be» El Premi Crexells d'avui

A l'hora que surt aquest número al carrer, s'està concedint el «Premi Crexells» d'enguany. Desmentirem la nostra fama de ben informats si en aquests moments no publicàssim ja el resultat del Premi i les incidències que esmalten la laboriosa votació. Si es té en compte que escrivim aquestes ratlles la tarda del dilluns, hom es farà càrrec de l'esforç informatiu que representa escriure amb vint i quatre hores d'anticipació el que els diaris no publicaran fins demà, i possiblement, amb errades d'impremta.

Els que recorden el nostre èxit de l'any passat, quan, vuit dies abans, ja vàrem anunciar que el senyor Prudenci Bertrana guanyaria el Premi Crexells, no es sorprendran del nostre èxit d'enguany.

***

La nota oficiosa que al caure la tarda d'avui, dimarts, facilitarà el secretari del jurat, senyor Just Cabot, als periodistes, dirà, textualment així: «Reunit el jurat del Premi Crexells que componen els senyors Alexandre Plana, Estanislau Duran-Reinalts, Vicenç Solé de Sojo, Just Cabot, Joan Puig i Ferrater, Miquel Llor i Prudenci Bertrana, per atorgar el Premi d'enguany, ha procedit seguidament a les votacions, les quals han donat el següent resultat:

El Sr. Miquel Guinart, segons la inqualificable versió de La Vanguardia.

Els que creien que «La Vanguardia» havia rectificat la seva habitual política anticatalanista, hauran de reconèixer que anaven considerablement lluny d'osques. La sensacional informació gràfica que va publicar dimarts passat, sota una aparença innocent i mancada de malícia, amagava un odi furios contra Catalunya i la seva representació més alta: el Parlament.

«La Vanguardia», desmentint la seva senyatal tradicional, va publicar—obeïnt, sens dubte, a una ne-

bulosa maniobra de la maçoneria—les fotografies que, segons assegura, eren les dels diputats del nou Parlament de Catalunya. Cal només un cop d'ull sagaç i patriòtic sobre les fotografies per a descobrir la criminal maquinació. Per a donar una sensació de veracitat, «La Vanguardia» va publicar alguns retrats autèntics, però els restants eren falsos. Per què? Ah! per què...

El lector s'ha de fixar només amb les fotografies que reproduïm per a comprendre tot seguit l'a-

El Sr. Joan Ventosa i Calvell, segons la malèvola versió de La Vanguardia.

El Sr. Josep M. Tallada, diputat per Barcelona i el Sr. Josep M. Tallada, diputat per Tarragona, segons la confusonària versió de La Vanguardia.

bast antipatriòtic de la maniobra. El que pretén ésser el retrat del senyor Laureà Dalmau, per exemple, no és tal Laureà, ni tal Dalmau, ni tal haca ni tal barraca: és obvi que es tracta d'un bust de guix de l'Acadèmia Baixes, destinat evidentment a model de figura-obssequi de ball de rams.

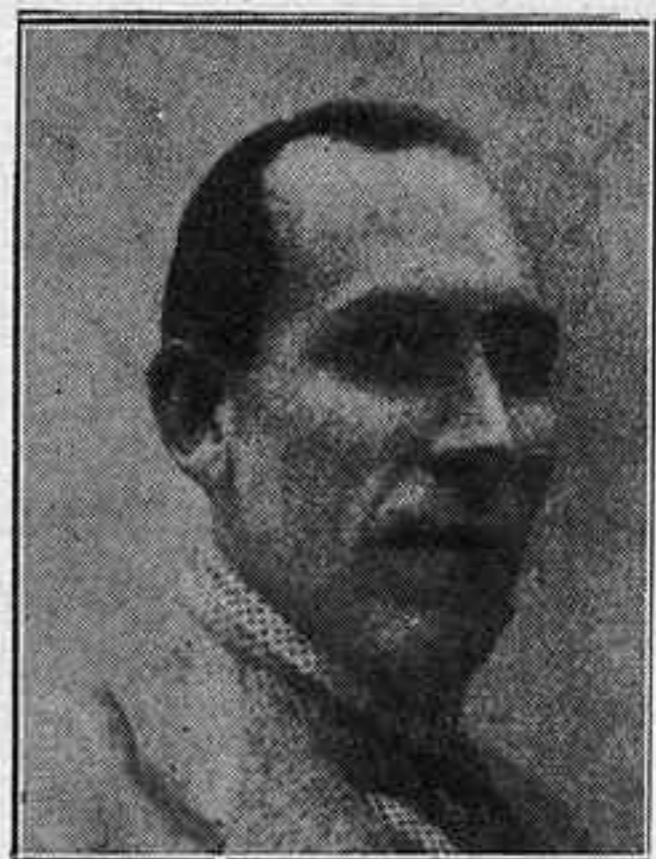
¿I què direm d'aquesta penosa imatge del suposat senyor Ventosa i Calvell? ¿A què obeeix la tèrbola intenció de voler fer passar el brillant ex-ministre per un viciosot de cara cansada i d'ulls estupefaentitzats?

I no parlem de la broma de mal gust que representa voler fer creu-

re al còndid lector que el senyor Josep M. Tallada, diputat per Barcelona, no és el mateix senyor que el Josep M. Tallada, diputat per Tarragona. Però on l'escaudolosa informació de «La Vanguardia» agafa unes proporcions que no poden passar sense la més ferma protesta de tots els catalans dignes d'aquest nom, és quan pretén fer passar per dos membres del Parlament nostrat les figures antropomètriques que publica sobre els noms digníssims dels se-

El Sr. Laureà Dalmau, segons la xirota versió de La Vanguardia.

El Sr. Lluís Bru Jardí, segons l'escaudolosa versió de La Vanguardia.

nyors Miquel Guinart i Lluís Bru Jardí. La maniobra és tan burda, que, emparant-se amb la reconeguda modestia del senyor Bru Jardí, han volgut substituir la seva noble testa amb la fotografia d'una antiga caracterització del difunt as de la pantalla Lon Chaney.

Pel que fa a la cara que «La Vanguardia» presta al senyor Miquel Guinart, tota indignació és poca. És d'esperar que la Comarca no ho deixarà passar així com així.

El Reglament de les Corts Catalanes

Vetllant, com sempre, pels interessos dels seus lectors i del públic i la pàtria en general, EL BE NEGRE ha volgut donar als assidus concurrents al Parlament de Catalunya, perquè el puguin aplicar en els seus càlculs sobre els resultats de les sessions, un avenç del Reglament pel qual es regirà el joc parlamentari.

Article I. — Els diputats tindran el títol de diputats, i entre ells es donaran el de senyoria. Quan parlin a les sessions començaran per donar als altres el títol de «senyors diputats», i en totes ocasions, se'ls suposarà el d'honorable, com es fa arreu d'Europa.

Art. II. — Els honorables senyors diputats assistiran a les sessions vestits decentment, i no pronunciaran paraules gruixudes ni obscenes, almenys en públic. Les intervencions les faran en veu alta.

Art. III. — Pel treball que representa assistir a les sessions i votar amb el Govern, els diputats cobraran 750 pessetes mensuals i tindran passió de lliure entrada al Parlament. Si algun diputat és prou delicat per, votant contra el Govern, renunciar a la subvenció, podrà fer-ho lliurement.

Art. IV. — Quan un diputat deixi d'assistir a les sessions li serà descomptada una quantitat en concepte de multa, de la següent manera:

a) Les tres primeres faltes no seran descomptades, però el diputat que les sofreixi es considerarà en estat interessant.

b) De tres faltes fins a cinc suposaran un descompte de 15 pessetes per falta.

c) De sis faltes per amunt el descompte serà de cinquanta pessetes.

Art. V. — Es considerarà com a falta la no assistència a una votació, a menys que el diputat afectat pugui provar que no ha sentit el timbre.

Art. VI. — Per tal d'estalviar diners a la Generalitat, els diputats que demanin votació nominal a darrera hora tindran una prima de cinc pessetes sobre les que facin perdre als absents.

Art. VII. — El Parlament editarà un diari de sessions que es titularà La Nova Nau.

Art. VIII. — Dirigirà el diari de sessions el director de La Nova Nau.

Art. IX. — Subdirigirà La Nova Nau el subdirector del diari de sessions.

Art. X. — Redactarà el diari de sessions el cos de redacció de La Nova Nau.

Art. XI. — El cos de redacció de La Nova Nau estarà integrat per:

a) Dotze taquígrafs que prendran els discursos taquígràficament.

b) Cinc mecanògrafes, a les quals els taquígrafs dictaran els discursos un cop traduïts.

c) Quatre redactors, que lle-

giran els discursos mecanografiats i diran que per ells ja estan bé. d) Quatre correctors d'estil, que corregiran l'estil dels discursos.

e) Tres tècnics eufemistes, que atenuaran les expressions excessivament sinceres.

f) Tres tècnics ortògrafs, que corregiran l'ortografia.

g) Cinc mecanògrafes més, que posaran en net els discursos corregits.

h) Dos supervisors que emetran judici i posaran el vist i plau a l'original que haurà d'anar a la impremta.

i) Un àrbitre, que decidirà en última instància en cas de desavenença sobre els supervisors.

j) Un historiador de l'Esquerra, que assenyalarà els fragments que, havent de passar a la història, hauran d'anar en cursiva.

Art. XII. — Quan una discussió duri més de mitja hora, es considerarà resolta a favor de l'Esquerra.

Història del monument a Pi i Margall

La bellesa del Cinc d'Oros féu pensar una vegada que l'indret seria meravellós per aixecar-hi un monument a Pi i Margall, i es decidí aixecar-hi un monument a Pi i Margall. Com que era el temps que el senyor Blai era aquell gran escultor que deien, es decidí que el senyor Blai fes el monument a Pi i Margall, i el senyor Blai féu el monument al senyor Pi i Margall.

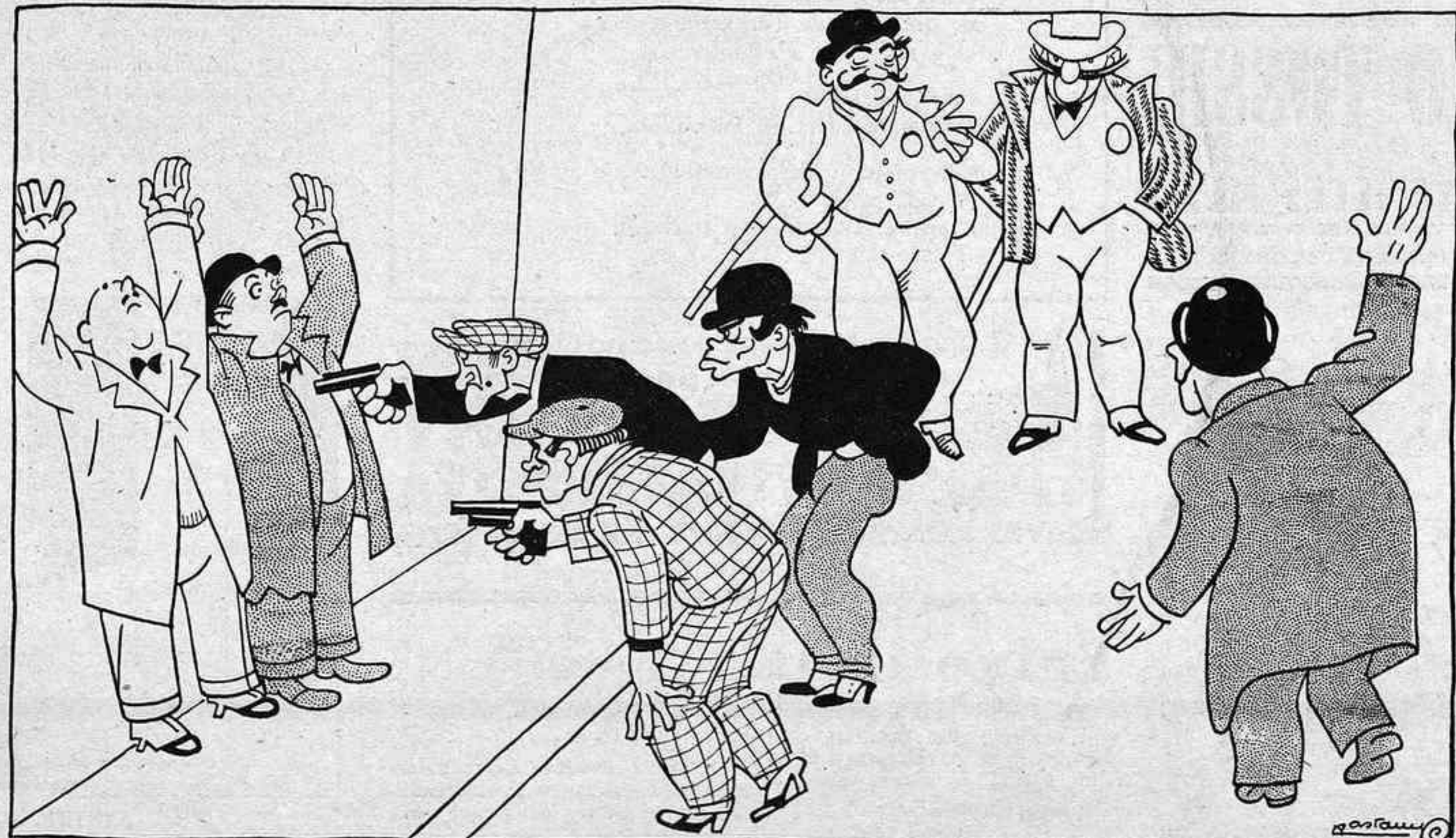
Però com que el senyor Pi i Margall va estar acabat, com que el senyor Blai era un escultor massa gran, va resultar que havia fet un monument massa gran i no hi cabia.

Aleshores, com que l'indret era realment bell i els radicals eren realment obstinats, s'encarregà al senyor Coscolla que fes un monu-

ment al senyor Unamuno, i a uns paletes que hi fessin una paret al voltant perquè, com que anava contra l'Estatut, no pogués fer mal a ningú. Però com que l'Estatut s'aprovà i la paret hi feia lleig, es decidí tornar a posar-hi el senyor Pi i Margall.

Però com que el senyor Pi i Margall era tan lleig i l'indret era tan bonic, s'acordà que en comptes del senyor Pi i Margall s'hi posés una República ben nueta i es donà el nom de Pi i Margall a un premi, com si diguéssim el Premi Crexells de l'escultura, que aquest any l'ha guanyat l'escultor Viladomat.

Qui el guanyarà l'any que ve? Sembla que la lluita serà aferrissada.

LA IMPLANTACIÓ DE L'ESTATUT I ELS ATRACAMENTS. — Què fan, senyors policies? Que no veuen això? — Nosotros no somos de esta parroquia.

Les reformes d'«El Be Negre»

La fúria anunciadora que ha agafat als anunciants per anunciar a EL BE NEGRE ens va posant en una situació realment difícil, perquè resultaria que si continués com ara i EL BE NEGRE també continués com ara, no seria EL BE NEGRE, sinó una tanca anunciadora. Ja en el número anterior ho havíem constatat amb alarma no exempta de satisfacció, i havíem apuntat la solució que ens veuríem precisats a donar-li.

Consideracions, però, fàcils de comprendre, fan que no emprenguem la reforma promesa immediatament. Per ampliar el format calen estudis de caràcter administratiu que no es poden pas improvisar en una setmana. D'altra banda, són nombrosos els amics d'EL BE NEGRE que col·leccionen els números i seria una desatenció per part de nosaltres que sobtadament a fi d'any canviéssim

el nostre format, espatllant-los la col·lecció.

Es per això que hem decidit emprendre la reforma en el primer número de l'any nou—any nou vida nova—sent un número extraordinari per tots conceptes, per a inaugurar el nou format: més pàgines, abundant text i dibuixos, colors, etc., etc. El que no ens podem comprometre a millorar és el text, perquè ens sembla, sense falsa modestia, que ja és prou bo.

Correspondència

K.lol. — Ben intencionada. A. de la Regalada. — Em sembla que Déu no ens ho farà. Noia d'acció. — Per ésser la primera suggestió, no és pas dolenta, senyoreta. Tot el contrari. Rufino Carpena. — Perdoni, nosaltres som un periódic seriós. Vilardobó. — Aquest Sánchez deu ésser una mena de Pociello. L. A. P. — Se'l complaurà, però convindria saber alguna cosa concreta d'aquest personatge. Laura. — No, filla meva, no. Entusiasta 140. — Preferiríem que fos menys entusiasta i que escrivís més bé. R. R. R. — No farem rres per aquest camí. Coristes d'Esparraguera. — Seureu servits. Felicitacions.

I UN BE!

A la «Lliga preparen un dinar d'homenatge per correspondència.

El senyor Duran i Ventosa ens ha enviat un capó d'uralita (patent Lliga-33.999).

El doctor Aiguader diu que ja comença a posar estimació a la vara.

En Lluís Capdevila i Monocle ha estrenat uns mitjons «Moltfort's». Ara tot serà que els mitjons no se'n donin de menys...

Gran Cafè Espanyol

CONCERTS DIARIS de 10 a 12 nit pel Quintet Vilalta
Tots els divendres
Grans festivals d'orquestra
Divendres pròxim dia 16
Orquestra de Corda
Direcció Alexandre Vilalta
Obres de Bach, Beethoven, Mozart, Borodine, etc.

RESTAURANT

«El Be Negre» diu...
ES EL MILLOR
Rbla. del Mig, 19 - Plaça F. Macià, 3

amb el cor a la mà.

ELS CABELLS DEL DR. ALOMAR, SON SEUS

Des que havia estat elegit regidor mallorquí per la Barceloneta pels vots de la Lliga, la presència del Dr. Alomar a l'Ajuntament havia impressionat tots els que el veien pel seu tipus autèntic de savi de pel·lícula, amb aquells cabells grocs de la nicotina de la pipa — que tant els enveja el comte de Güell — tirats enrera, quasi a coll-i-bé i pentinats en forma de cul d'ànec.

La persistència a portar-los sempre a la mateixa mida i sempre exactament igual engrassats, féu sospitar a una mecanògrafa ingènua si no es tractaria, simplement, d'una perruca i, ingenuament li ho preguntà: — ¿Que porta perruca, Dr. Alomar?

— I ara! — féu el Dr. Alomar estirant-se els cabells perquè es veïes que eren ben bé del seu cap. — I doncs, ¿per què porta sempre els cabells així? — Això és perquè sóc de l'escola de Pasteur. — Ah, ja, els porta pasteuritzats, com la llet, perquè se li conservin, no? * * *

A LA FIRA DE SANTA LLUCIA

— Jo voldria una caseta més gran. Una caseta amb un hortel.
— Ah! Així haurà d'anar aquí davant.

Nou folk-lore parlamentari

Endevina, endevinalla, quin és el Palacín que menja palla?

Un llençol apedaçat i darrera el nas d'en Fontbernat.

El senyor Macià s'està a la trona, amb vuitanta tres homes al costat, tots porten barret al cap, menys en Bru i Jardí, que porta gorra.

Fa un any que va de viatge, sense maleta ni bastó, de vegades sembla un formatge i de vegades en Casabó.

Porta corona i no és capellà, té dents i no menja gra, no té closca ni és caragol, sinó que és en Ventura Gassol.

Pelut per fora, pelut per dins, ve en Duran i Ventosa i s'hi fica dins.

A la dreta en Comas, a l'esquerra en Lluhi, i al mig la vareta de Sant Magí.

Té barba i no és en Màrtir Rossell, du bigoti i no és en Companys, és ase i no és en Fontbernat, endevina qui t'ha tocat.

Marramau, marramau, sóc a la panxa d'en Laureà Dalmau.

La gallina politana, pon un ou cada setmana, pon-n'hi un, pon-n'hi dos, pon-n'hi tres a la butxaca d'en Tries de Bes.

Sóc pare del meu avi, sóc mare de la meva tia, sóc nebot de la meva germana, menjo fideus a la cassola, i no sóc en Vidal i Guardiola.

Nyigo, nyigo, nyigo, calces de paper, ve del camp de Tarragona el germà Puig i Ferrater.

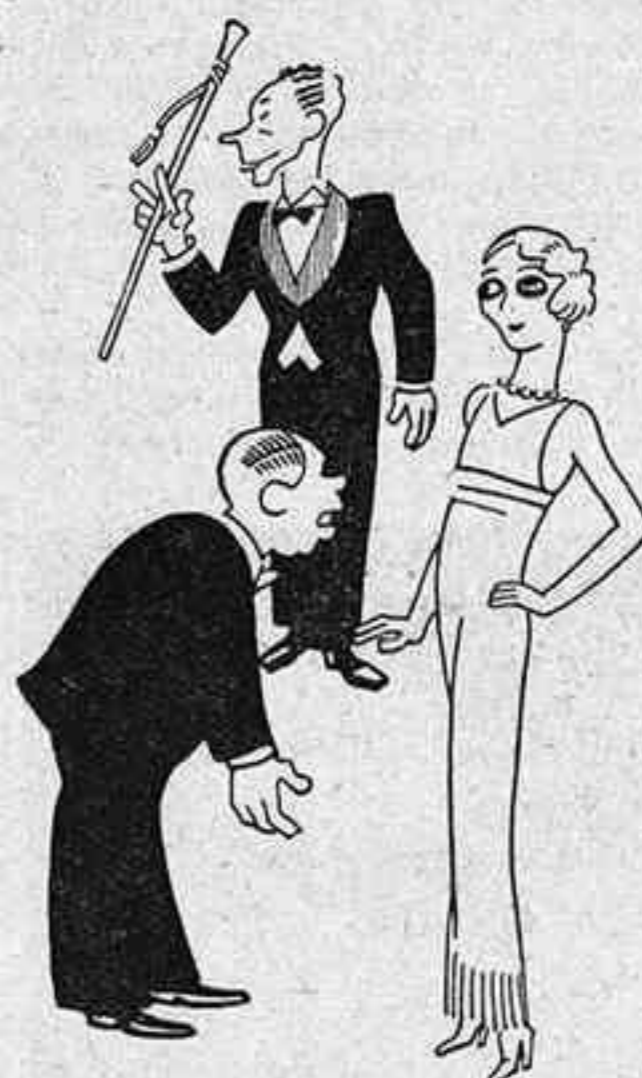
Ralet, ralet, ai que discuteix en Pere Lloret.

(Aforisme traduït del castellà:)
A cada partit li arriba el seu Rovira i Virgili.

PREDICAR AMB L'EXEMPLE

Com que algú havia criticat la proposició del senyor Llopart a l'Ajuntament perquè des de les deu de la nit a les quatre de la matinada fossin pujades les tarifes dels taxis, dient que als de la Lliga els era fàcil això, perquè ells no sortien de nits, com fan els radicals, el senyor Llopart, donant mostres d'una abnegació per tots conceptes lloable, decidí demostrar públicament que això no era cert, i la nit del dijous al divendres es personà en persona al cabaret Cap i Qua (el senyor Giralt hauria preferit que anés al Hollywood), i, com un màrtir, alternà fins a les tres de la matinada amb una bellesa alta i rossa i una ampolla de whisky i de butxaca. En tocar les tres, perquè si haguessin tocat les quatre ja no hi havia cas, portant l'abnegació fins al límit, sortiren tots tres i agafaren un taxi. Aquest gest ha estat molt elogi.

* * *

L'ALCALDE I LA REINA DE LES MODISTES. — Serà l'única vegada que no em tocarà ballar amb la més llejta...

EL CAS DEL SR. CASALS

Al senyor F. X. Casals, conseller interí de la Generalitat, li està passant un cas com un cabàs. És un cas... ¿com els ho explicarem perquè ho entenguin? És un cas com el d'en Casanoves, però una miqueta més negre.

Sembla que al senyor F. X. Casals li van dir:

— Vostè organitza la manifestació, a base exclusivament de l'Esquerra. I nosaltres li donarem una cartera.

— ¿Però hauré de dimetir la presidència del Centre de Dependents?

— I és clar, home. ¿Que vol dir que no s'ho val?

El senyor F. X. Casals va trobar que s'ho valia, va organitzar la manifestació exclusivament esquerrana, va dimetir la presidència del Centre i li van donar la cartera.

I què més? Doncs, el demés ja ho podeu veure. El senyor F. X. Casals, de moment, encara és conseller, però com que no el van posar en candidatura i no és diputat, sembla imminent el dia que es quedarà sense la cartera i sense la presidència del Centre.

Haurà estat un èxit que haurà sorprès al mateix interessat.

— Al 12, Rambla de les Flors, s'hi veu cua cada dia.

— És que donen un regal?

— Més que això! La loteria del 12, que és d'en Valdés, aquest any darà la grossa, que és regal de molts milers!

* * *

L'escàndol de la model

L'escultor Viladomat, guanyador del premi pro-monument a Pi Margall, quan més tranquil i satisfet es trobava saborejant-ne la immediata materialitat (23.000 pessetes) i encaixant amb allò que a La Humanitat en diuen les forces vives de la localitat, s'ha vist convertit en protagonista d'un afer que pretenia revestir tota l'aureola d'un escàndol.

Ens explicarem, vaja: resulta que el marit d'aquella senyora de bronze que arborava un ram de llover que, naturalment, tampoc no és de llover, sinó de bronze, en vista que la seva esposa havia estat, segons ell, el vehicle inspirador del monument, li ha exigida la miserable quantitat de 3.000 pessetes.

En Viladomat, temerós que si aquest ja famós «escàndol de la model», com així l'anomenen a Sardanyola, transcendia a la ciutat, o millor dit, a les pàgines dels diaris de la ciutat, podria ésser objecte de transformacions de caire molt distint al que fins ara les ha caracteritzat, ha cuitat a pagar les 3.000 pessetes amb un gest olímpic que, francament, no podem menys que envejar-li.

Sembla que els prexos de la Model, en vista de l'èxit, pensen sol·licitar una subvenció de 10.000 pessetes.

Inter nos

Essent-nos impossible contestar particularment les moltes cartes que rebem preguntant-nos pel nostre col·laborador Soka, tenim la satisfacció de contestar als nostres comunicants que no és que hagi fugit amb la Cachavera, com, amb una rara unanimitat insinuen, sinó que es troba en viatge d'estudis a casa el seu germà a Madrid, d'on tornarà un mes d'aquests per reprendre les seves tasques sempre tan celebrades.

Vacances policiaques

Sembla que hi ha nombrosos seixanta policies que, en vista del pròxim traspàs del servei de l'Ordre Públic a la Generalitat, tenen demanat el trasllat a altres indrets de la Península que els són més simpàtics. Mentre esperen la resolució celebren les vacances de Nadal, per a la qual cosa la nostra ciutat és la més apropiada del món. Els atacadors són de la mateixa opinió.

VIES URINARIES DEFECTES SEXUALS POLICLINICA FARRE PIJOAN RAMBLA DE CANALETES, 11, 1.ª

"Au Pingouin"

Escudillers, 10 :: Telèfon 20015

CADA DIA, MENUS EXQUISITS

MENÚ DE DIMECRES

A 10 PESSETES

Hors d'œuvres "Pingouin"

Soupe "Marsellaise"

Calamares "Romaine"

Civet de lievre "Bonne femme"

Fromages

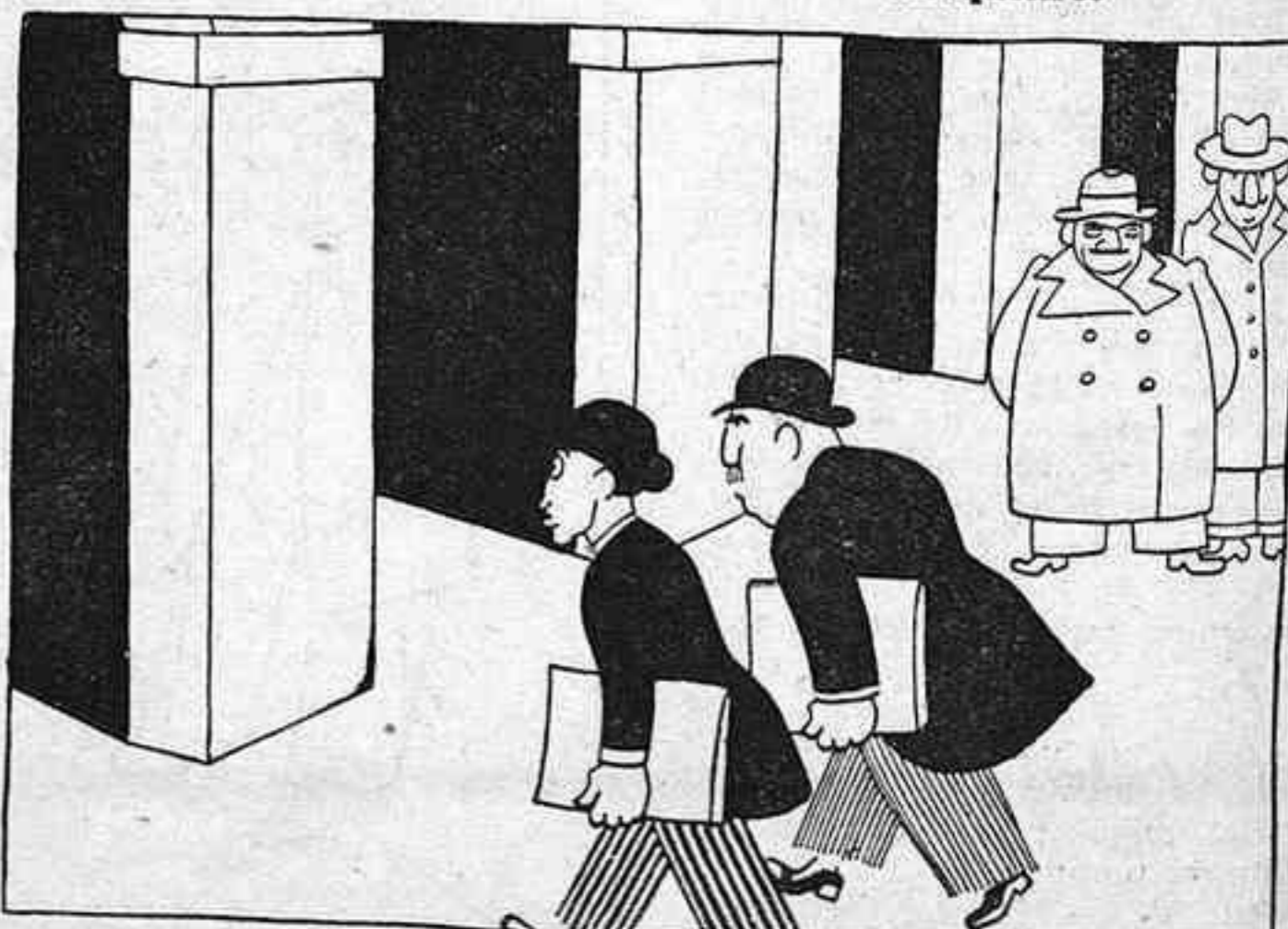
Fruits

TOSTADERO-CAFÉ-RESTAURANT

Plaça de la Universitat, 3 - Telèfon 54842

TARDA I NIT

Grans Balls familiars per concurs d'orquestrs

SANTIFICARAS LES FESTES

— ¿Per què els fan anar a sessió, als diputats de la Lliga, el dia de la Puríssima?

— Per fer-los-hi la santíssima.

A una taula ben proveïda no hi pot mancar

XAMPANY LAVERNOYA

CAVES J. RAVENTOS ■ SANT SADURNI DE NOYA

PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 7

Frivolitats

En Fontbernat ha reorganitzat els seus tan populars com nombrosos Cenç Homes a fi de què actuïn de claque al Parlament de Catalunya.

En Macià diu que malgrat tots els malgrats segueix essent pessimista.

A «La Rambla» han adquirit dinou «Maciàs» per a les correspondents portades.

Don Lacandru Lerroix segueix organitzant i desorganitzant el Partido Republicano Radical.

El nen Utrillo ha estat a punt de guanyar el Premi Crexells.

Després d'haver comprat un número per Nadal a la loteria de Maria Illa, fins els petits, davant el brillant pervindre que els espera, no poden deixar de manifestar llur alegria.

MOLT

Al aparcer EL BE NEGRE, como si aquello fuera la consigna, unos doscientos individuos se levantaron de sus asientos y, mientras los unos obligaban a los espectadores a dejar sus localidades, otros se dedicaban a romper butacas.

Així s'explica Solidaridad Obrera en donar compte del descomunal escàndol que l'altre diumenge va provocar la retirada de l'obra *Barcelona a la vista* del cartell del Teatre Nou.

EL BE NEGRE al qual la *Solida* fa referència era un be negre de debò que sortia en una desfilla alegòrica de la premsa barcelonina.

Això de què EL BE NEGRE hagi servit de consigna als escamots per a repartir les primeres garrotades post-electorals, no ens acaba de fer gràcia, francament.

Hi han predileccions escamadores.

Per dijous vinent, al Palau de la Música Catalana, la Societat Filharmònica de Barcelona anuncia modestament:

La Poesia
D'AMBROSI CARRION
per
AUREA DE SARRA

Els organitzadors de la festa donen per descomptada l'assistència del senyor Ambrosi i de la senyora Aurea. En canvi, sembla que la Poesia s'ha excusat d'assistir-hi per solidaritat amb la Dansa, la qual fa anys que ha trencat les relacions amb la de Sarrà.

El fet ja no és ni comentat.

La Humanitat ha reeixit el chef d'œuvre de dedicar mitja columna a la festa que va tenir lloc dimecres al Romea en honor de J. M. de Segarra sense citar el nom del poeta guanyador del Premi Ignasi Iglesias. La facècia ha estat molt ce-

labrada entre els aficionats als trenca clòsques i entre els autors incompresos.

Han estat suspeses fins a nova ordre les «charlas lírico-comerciales» del senyor Garcia Sanchiz, significat redactor d'A B C, i no menys significat comentarista i bilis xerraire, de tot el que a Catalunya i a l'Estatut feia referència.

És una llàstima, francament. Tan bonic que hauria fet l'escaner del Palau completament en vaït de verdures de les més variades! Una vegada a la vida, si més no, els poetes vegetarians haurien pogut somiar en uns jocs florals idealíssims, extraordinàriament més pràctics que aquells altres que s'hi celebren cada primer diumenge de maig, quan els ametllers floreixen i els bigotassos de «les mantenedors» es reviscolen de tufet poètic.

A tots els nombrosos lectors que ens escriuen interessant-se sobre si *Don Lacandro* farà l'os a la pista de l'Olympia ens plau assabentar-los que, de moment, aquesta notícia pot considerar-se absolutament mançada de fonament.

Durant el transcurs de la darrera campanya electoral sembla que ja pogué saciar-se'n a basament.

Una excèntrica musical
única i originalíssima

MARIA VALENTE
debutarà dijous dia 15 al
TÍVOLI

Junt amb un espectacle nou
de John Bux i els seus nois

AVUI, DIMARTS, NIT, 10'15
BOXA-OLYMPIA

Debut del pes fort català
MONTERRAT contra RAYMOND
COEGO - LLANGUAS
ISIDRO - LARRINAGA
Gran matx «clous»
Rentrée de CHEO
CLUA contra MOREJON
victoriosa a França el formidable
noquejador

Entrada general: 1'50 ptes.

Teatre Victòria

Totes les nits el sorollós
esdeveniment líric, original
d'Adolf Torrado,
amb música del mestre
Rebollo

LA DULZAINA
DEL CHARRO

Exít definitiu de l'eminent
JAUME BORRÁS

OLYMPIA
CIRC EQUÈSTRE

Dijous 15
Canvi complet de programa

16 grans atraccions, 16
Óssos - Lleons - Cavalls
Gossos - Elefants, etc.

Per primera vegada a Barcelona
un acroplà volarà dins la sala
de l'Olympia

Tots els dies, a partir del 15, funcions
tarda a dos quarts de 5, nit a les 10

TOTHOM EN PARLA

UNA
DONA
I DUES
VIDES

No deixeu
d'anar a
veure-la al

Teatre Català Romea

Companyia
VILA-DAVÍ

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de vodevils i espec-
taclcs moderns

Primer actor i director:
JOSEP SANTPERE

El grandlós i espectacular exít del
vodevil de gran barrila

Deauville
Port de París

Grans ovacions a la Companyia i a la
presentació

Molt aviat sortirà el primer número
del setmanari barceoní

"El Papífu" Santpere

Teatre
POLIORAMA

Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10773

Avui i tots els dies

El formidable exít del sainet
en 3 actes de Pere Muñoz Seca

Te quiero Pepe

Dimecres, tarda
MI PADRE

Companyia de comèdies còmics
de CASIMIRO ORTAS

El «Be Negro», com el seu nom indica, sols ha vingut al món per fer bé. Act el tem portant un ciutadà a la liquidació de la camiseria de la Rambla de les Flors, 30, on hi trobarà gèneres a preus irrisoris, de veritable liquidació.

Molt aviat al...
el film de la mà-
xima comicitat

una exclusiva FEBRER & BLAY

Coses
de criatures

Entre els col·leccionistes d'art ha promogut un rebombori èpic la notícia publicada recentment als diaris posant en antecedents al públic de l'existència de diverses còpies de la «Sagrada Família», del Greco, les quals poden ésser adquirides en un popular hotel de vendes. Lamentem no poder escriure el mateix de la «Sagrada Família» del senyor Gaudi.

L'«Associació d'Humoristes de Catalunya» prepara una exposició de caricatures a inaugurar pel mes de febrer.

Sembla que en Benigani ha formulat la seva més enèrgica protesta per la manifesta rapidesa amb què haurà de treballar per tal de poder arribar-hi a temps.

El senyor Dionís Baixeras ha pintat una tela originalíssima en la qual pot admirar-se la figura venerable d'un vell pensador de barbes blanques fumant una pipa tan venerable com el seu amo, al costat d'unes xarxes guarnides amb adients sardines.

Molt aviat al...
una obra, multi-
color, variable,
alegre i irrisca com
la vida mateixa

Una exclusiva FEBRER & BLAY

BROMES ESPERITISTES
— Hem parlat amb Napoleó, Robespierre i amb Lluis XV. Ara farem quedar malament el «medium». Demanarem en Grisó.

No us fien mai dels criats misteriosos perquè sempre en porten una al cap i l'altra al sac, i si aquests criats misteriosos tenen un amo que té diners, que té un fill que no en té i a l'amo li agraden massa les dones i al fill també, el més probable és que el criat misteriós en faci una per quedar-se amb els diners de l'amo i fer creure a la justícia que el fill l'ha matat (a l'amo, no al criat). Aleshores el fill serà enviat a presidir per més que protesti, perquè el criat, quan es creurà obligat a declarar, essent com és, misteriós, es penjarà per no fer-ho. Per això és bo de veure

al Capítol «Karamazoff, el asesino». Sempre és un bon ensenyament que us posa en guàrdia contra la tendència a ésser massa rus. Recomanable a Puig i l'Erreter.

Els èxits que havíem obtingut sempre ens havien, potser, ofuscat, quan asseguràvem que el pesombre que pesava—naturalment—sobre el nostre cinema, s'havia evaït i Nosferatu havia reemprès amb el seu fèrretre i els seus guants la ruta de les muntanyes dels Càrpats que és la terra més apropiada per la conservació dels vampirs en bona salut.

Hem de confessar, però, que ens havíem equivocat de mig a mig. Quan semblava tot tranquil altre cop un film tan bell com «L'òpera de Quat'sous» se sent sobtadament víctima de la sinistra criatura. Com es podrà lliurar el país cinematogràfic d'aquests monstres que fins ara no hi creien més que els supersticiosos? Caldrà, seguint les velles receptes, usar l'hisop, l'alfàbrega i altres herbes conjuradores? Tant de bé que havien fet a la indústria cinematogràfica les vampiresses! Es veu, però, que els mascles tenen més mala geia.

Els diaris de divendres passat posaven en coneixement de llurs lectors que precisament aquell dia la Janet Gaynor i en Charles Farrell celebraven el seu darrer dia de «Recien casados».

Ja ho veuen! I un casament que tots el veiem amb tans bons ulls!

¿Per què abdica
el príncep?

qui l'hi obliga?
el poble...?
les dones...?

EL PRÍNCIPE
DE ARKADIA

Deliciosa comèdia, màgic encís d'inspiració musical, de
ROBERT STOLZ

DISTRIBUCIÓ
D'ALMÈS, 108 STAR-FILMS
Tots els dies al

Fantàsia

PÚBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57
Telèfon núm. 79681

SESSIÓ CONTÍNUA
de 3 a 8 i 1/2 i de 10 a 12

Localitat única,
seient UNA pta.

NOTICIARIS
I REPORTATGES
Documentals, etc.

DEMA nou i impor-
tant programa

Equip sonor
R. C. A. PHOTOPHONE

CATALUNYA

Diablos
Celestiales

per Spencer Tracy, George
Cooper i Ann Dvorak

Prod. HOWARD HUGHES
dels ARTISTES ASSOCIATS

COLISEUM
TELÈFONO 18466

El gran èxit

George
Brancroft
en
¿QUE VALE
EL DINERO?
El drama
vital de
un hombre
que antepone
el dinero
al amor.

HOLLYWOOD
BAR-DANCING

Carrer Nou de la Rambla, 105
Telèfon 17033

Totes les nits de 12
a 4 i festius de 7 a 9
(aperitius)

colossal èxit de la
DEMON'S JAZZ
Orquestra completa

Grans atraccions
en la pista

URQUINAONA

Telèfon 25627

Buster
Keaton
i Anita Page
en

Calles
de
Nueva
York

Metro-
Goldwyn-
Mayer
Una Super-
còmica que
fa riure en
serio

Dissabtes, diumenges i festius conti-
nuat de 11 matí a 3'30 tarda
A qualsevol hora que vostè entri, un
espectacle complet

Un film PARAMOUNT
hero humano, profundo, inolvidable

